

Boletín Biblioteca A3P

Contidos

O cambio climático	2
Banda deseñada de 1º de ESO	10
Os nosos creadores	14
Os lectores opinan	18
O currunchido enxeño	32

O CAMBIO CLIMÁTICO

**ALUMNADO DE
BACHARELATO A, B e C**

EVIDENCIAS DO CAMBIO CLIMÁTICO

Os científicos afirman que co paso do tempo e a causa do cambio climático, se producirá un incremento do nivel do mar (a causa do desxeo dos glaciares de Groenlandia), que aumentará 1,2 metros máis (superior ao previsto anteriormente). Este fenómeno suporá unha ameaza para uns 600 millóns de persoas que habitan en zonas baixas.

Do mesmo xeito, se non se acelera a reducción de gases provocados polo efecto invernadoiro os expertos afirman que unha boa parte da selva amazónica destruirase. A importancia desta perda atópase en que produce máis do 20% do oxíxeno da terra, e o feito de seguir aumentando as emisións acabará co 75% da súa vexetación. A medida que a temperatura global aumente, a selva do Amazonas, rexistrará un menor número de chuvias que impedirán o crecemento da vexetación e provocarán que o chan se seque.

Outra consecuencia do cambio climático é o aumento da cifra de mortalidade, xa que actualmente máis de 150.000 persoas morren por esta razón (malas colleitas, diarreas, malaria etc).

Os augamares foron testemuñas da creación dos actuais continentes.

Nos últimos anos a preocupación sobre os augamares aumentou moito, a súa presenza nas praias causa moita inquedanza.

Os augamares están asociados, ao igual que as tartarugas mariñas, ás augas cálidas da corrente do Golfo de México, que pasa por frente das nosas costas. Os augamares que se saen desa autopista morren ao quedar nas augas más frías, por iso, os ventos e as correntes achéganos á costa, mais, agora o que acontece é que é a propia auga quente á que chega até as nosas costas, polo que estes animais chegan vivos, aumentando o perigo para os bañistas e a preocupación social.

Os motivos da chegada desta auga quente poden ser diversos e resulta dunha conxunción entre causas oceanográficas e climatolóxicas, mais, o caso é que chega. Seguro que o aumento dos augamares propiciará tamén un aumento dos bañistas xa que o mito de que en Galiza a auga está moi fría irá caendo paulatinamente.

Poida que sexa un pouco pronto para tirar conclusións a respecto da relación do aumento da presenza de augamares e as evidencias do cambio climático, en todo caso a cuestión pinta mal porque é unha cousa máis, e xa se sabe que unha vella só de bagos fixo unha pipa de viño.

O CAMBIO CLIMÁTICO

A banquisa de xeo da Península Antártica

Antártica que xa flota no mar preto do 25 por cento, continuará fendéndose .

Un equipo de investigadores do CSIC atópase analizando o impacto no ecosistema do Mar de Belinghausen (Península Antártica) do desprendemento dun sector de 14.000 quilómetros cadrados da plataforma de xeo Wilkins, que se fragmentou como consecuencia do quentamento global.

O aumento das temperaturas agrava os **incendios forestais**. Estes cambios previstos nas especies arbóreas, na composición dos bosques e o volume e presenza das poboacións de insectos, repercutirán tamén na dinámica dos incendios forestais. Se ben os incendios forestais case sempre son producidos polo home, a súa frecuencia cada vez maior pode obedecer ao aumento das temperaturas.

Nalgunhas rexións a seca parece claramente asociada á frecuencia e intensidade dos incendios. En Portugal, en 2003, incendiáronse case 400.000 hectáreas de bosque durante unha onda de calor nun tórrido verán. Trátase da superficie forestal máis grande que se queimou nun só ano en toda a historia de Portugal.

Informes recentes do Grupo Intergubernamental de Expertos sobre o Cambio Climático (IPCC) citan investigacións que indican que a influencia humana sobre o cambio climático xa aumentou o risco de que acontezan certos **fenómenos meteorolóxicos extremos**, e sinalan que un aumento de 2°C da temperatura por enriba dos niveis de 1990-2000 incrementaría o risco de numerosos fenómenos extremos, incluídos inundacións, secas, ondas de calor e incendios.

Intensas tormentas a todo o longo e ancho de Asia e o Caribe, desvastadoras secas en África, incendios forestais na rexión suroccidental dos Estados Unidos, inundacións masivas en toda Asia e en grandes zonas de África - a lista global de catástrofes de 2007 aseméllase a un trillado guión de película Hollywoodense sobre desastres. Pero esas calamidades están moi lonxe de ser ficción para decenas de millóns de persoas que padeceron grandes pernurias a causa deses sucesos.

O IPCC está de acordo en que a **migración e o movemento das persoas** son factores particularmente importantes como fontes de posibles conflitos. A migración, polo xeral de carácter temporal e usualmente das zonas rurais cara ás zonas urbanas, é unha resposta común a calamidades como as inundacións e as hambrunas. O cambio climático podería ter efectos áinda más

O CAMBIO CLIMÁTICO

negativos sobre a seguridade alimentaria e exacerbar a malnutrición, e a producción agrícola en moitos países africanos, incluídos o acceso aos alimentos, estará en serio perigo.

QUE PODEMOS FACER PARA SOLUCIONAR O CAMBIO CLIMÁTICO?

A nivel global:

Dado que o cambio climático é un problema global, as solucións deben tomarse igualmente de forma global, por todos os países.

Entre as medidas que podemos tomar para paliar o cambio climático están as seguintes:

- Reducir a emisión de gases de efecto invernadoiro, co que evitaremos que a súa concentración na atmosfera siga aumentando. Isto só pódese lograr a través da eficiencia e o aforro enerxético e o uso de enerxías renovables, que substitúan progresivamente aos combustibles fósiles na produción de electricidade.
- Aumentar as superficies forestais, xa que actúan como sumidoiros absorbiendo dióxido de carbono, evitando a deforestación e aumentando as repoboacións, respectando no posible a biodiversidade.
- Promover dende xa as más esenciais medidas de adaptación, sobre todo en

zonas con ecosistemas más sensibles e en sectores con economía más vulnerable.

Axenda 21

É o máis completo dos plans de acción para os anos 90 e máis alá, adoptado pola comunidade internacional. Representa unha serie de estratexias integradas e programas detallados para parar e reverter os efectos da degradación ambiental e promover o desenvolvemento axeitado e sustentable de todos os países.

Declaración de Río.

Proclamación feita pola conferencia sobre Ambiente e Desenvolvemento das Nacións Unidas, realizada en Río de Janeiro en Xuño de 1992. Reafirma e constrúe sobre a declaración da Conferencia sobre o Ambiente Humano de las Naciones Unidas realizada en 1972. A meta é establecer a cooperación entre os estados membros para lograr acordos nas leis e principios.

O CAMBIO CLIMÁTICO

O protocolo de Kioto.

O primeiro intento de poñer un límite ás emisións de gases de efecto invernadoiro supono o Protocolo de Kioto, de decembro de 1997. O seu obxectivo é reducir nos países desenvolvidos unha media dun 5,2% ata o ano 2012, respecto ás emisións correspondentes a 1990, co fin de estabilizar a súa concentración na atmosfera. Non obstante, non se impón ningún límite ás emisións dos países pobres. Pronto se comezou a falar dos "mecanismos de flexibilidade" coa finalidade de que as reducións non fosen tan drásticas. O primeiro dos devanditos mecanismos baséase na "compravenda de emisións", o segundo denominase "mecanismo de desenvolvemento limpo", e o terceiro consiste na inclusión de sumidoiros de carbono.

O obxectivo do Protocolo de Kioto é conseguir reducir un 5,2% as emisións de gases de efecto invernadoiro globais sobre os niveis de 1990 para o período 2008-2012. Este é o único mecanismo internacional para empezar a fazer fronte ao cambio climático e minimizar os seus impactos. Para iso contén obxectivos legalmente obligatorios para que os países industrializados reduzan as emisións dos 6 gases de efecto invernadoiro de orixe humana como dióxido de carbono (CO₂), metano (CH₄) e óxido nitroso (N₂O), ademais de tres gases industriais fluorados: hidrofluorocarbonos (HFC), perfluorocarbonos (PFC) e hexafluoruro de xofre (SF₆).

Estados Unidos, India e China, tres dos países máis contaminantes do planeta, retiráronse do acordo.

Convención Marco sobre Cambio Climático.

Entre o 1 e o 12 de Decembro se reunirán máis de 190 países en torno á Convención Marco das Nacións Unidas sobre Cambio Climático, en Poznan, Polonia, có fin de discutir os problemas climáticos e quentamento global que afectan a noso planeta.

O obxectivo é discutir as bases e compromisos que constituirán o novo acordo que virá a substituír o *Protocolo de Kioto*, que expirá o 2012.

O importante sería que se manteñan as posturas pro-ambientalistas e non se flexibilicen os argumentos para sostener unha economía enfocada nunha industrialización que foi xustamente a que levou a alcanzar estes niveis de conflictos ambientais (emisións de gases invernadoiros, contaminación de augas, cañas/pescas industriais, etc.).

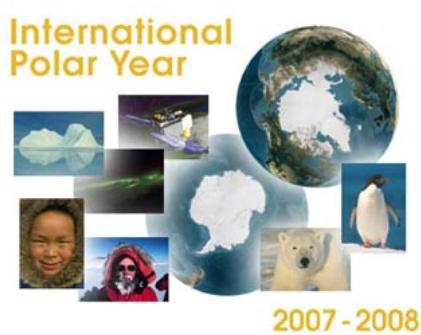

O CAMBIO CLIMÁTICO

O Ano Polar Internacional

O API (ano polar internacional) púxose en marcha en marzo de 2007 e comprende un período de dous anos que abrangue ata marzo de 2009 para permitir que se poidan realizar observacións en ambas as dúas rexións polares.

Segundo o API as capas de xeo de Groenlandia e da Antártida están a perder masa, o que contribúe á elevación do nivel do mar. O quentamento na Antártida está moito máis xeneralizado do que se pensaba antes do API e resulta que en Groenlandia cada vez hai menos volume de xeo. Os investigadores tamén descubriron que no Ártico, durante os veráns de 2007 e 2008, a extensión mínima do xeo mariño durante todo o ano diminuíu ao nivel máis baixo detectado nunca.

2007 - 2008

Nas expedicións realizadas polo API rexistrouse tamén un ritmo sen precedentes da deriva dos xeos no Ártico. Debido ao quentamento global, cambiaron os tipos e o alcance da vexetación no Ártico, o que afecou os animais. Dende o API confirmaron que o nivel de quentamento do océano Austral está por enriba do normal.

O arrefriamento das correntes dos fondos oceánicos preto da Antártida é coherente co aumento do derretimento do xeo da Antártida e podería afectar á circulación oceánica.

A investigación realizada no marco do API tamén identificou grandes reservas de carbono almacenado como o metano no *permafrost* (capa profunda do chan permanentemente xeada). O desxeo do *permafrost* ameaza con desestabilizar o metano -un gas de efecto invernadoiro- almacenado e enxialo á atmosfera. De feito, os investigadores do API que se atopaban ao longo da costa de Siberia observaron emisións substanciais de metano procedentes dos sedimentos dos océanos. O API tamén deu unha nova perspectiva da investigación atmosférica. Os investigadores descubriron que as tormentas do Atlántico Norte son as principais fontes de calor e humidade das rexións polares

O CAMBIO CLIMÁTICO

A nivel individual:

Nas nosas mans está o que se modere ou se dispare o cambio climático, polo que podemos facer áinda moito para frealo e lograr que se manteña en niveis non demasiado prexudiciais. O cambio climático é, ademais, un indicador nítido de por onde estamos a levar o noso modelo de desenvolvemento, por iso, traballar por reducilo é facelo tamén a favor dun mundo máis xusto e sostible:

- Aumentar a eficiencia no reciclado de materiais e substituír materiais e procesos desbaldidores polos que provocan menores emisións de gases de efecto invernadoiro.
- Usar vehículos de transporte eficiente.
- Cambio no estilo de vida e nos hábitos de transporte.
- Uso de combustibles e enerxías alternativas que non incrementen as emisións.
- Construir vivendas e edificios que usen a enerxía con maior eficiencia.
- Uso máis eficiente dos combustibles fósiles para producir electricidade.
- Substituir o carbón por petróleo e estes por gas natural na medida do posible.
- Reducir os escapes, especialmente de metano, na extracción e distribución dos combustibles.
- Usar máis enerxías renovables.

- Substitución e determinadas materias primas.
 - Uso de biomasa en substitución dos combustibles fósiles.
 - Adecuadas políticas de explotación forestal que deteñan a deforestación.
 - Que se rexeneren os bosques alí onde foron destruídos.
- Deixar de utilizar aerosois e utilizar pulverizadores.
- Non malgastar a enerxía eléctrica
- Poñer illante no tellado e sobre cristal nas ventás para reducir os escapes de calor.
- Utilizar os medios de transporte comunitarios
- Utilización de electrodomésticos de baixo consumo eléctrico da categoría A+ ou A++
- Na iluminación, utilizar lámpadas de baixo consumo.

Como se diría, o mundo estas nas nosas mans:

O CAMBIO CLIMÁTICO

O CAMBIO CLIMÁTICO TAMÉN CHEGOU A GALICIA

O cambio climático deu xa evidencias de ter chegado a Galicia. Hai dúas enfermidades (anómalas ata agora en terra galega) que afectan á fauna e á flora galega. A primeira, a chamada "lingua azul", que afecta ó gando; e a preocupante aparición de nidos de procesionarias do pino a altitudes nas que eran completamente estrañas. Fálase incluso da chegada, nos próximos anos (nunca hai unha data concreta) de enfermidades que polo de agora só nos soan de oílas nos medios, cando algúin turista español en terras tropicais se contaxia de malaria ou da febre do dengue. Agora ben, se os niveis de aumento da temperatura seguen o ritmo que levan, non sería raro encontrarnos outra vez en Galicia (e, para xeneralizar, en toda España), con enfermidades como a malaria ou o cólera.

O CAMBIO CLIMÁTICO

vamos a palmar todos!

Cambio climático

Es difícil predecir que sucederá si seguimos contaminando. El cambio climático es un problema real y si no hacemos algo para evitarlo sufriremos las consecuencias.

Se elevará la temperatura mundial..

...lo que provocará el fin de las reservas de agua dulce de los polos...

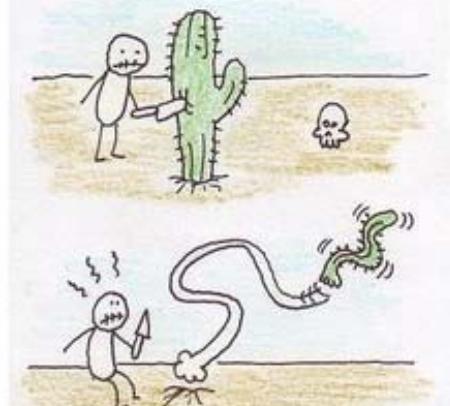
... la elevación del nivel del mar..

Aumento de la cantidad de lluvias en unos sitios...

Sequias más fuertes en otros...

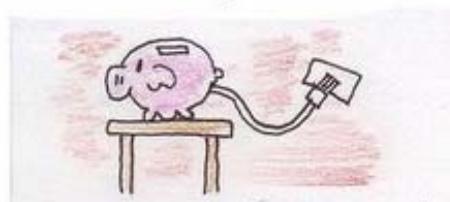

Muchas especies y ecosistemas se extinguirán...

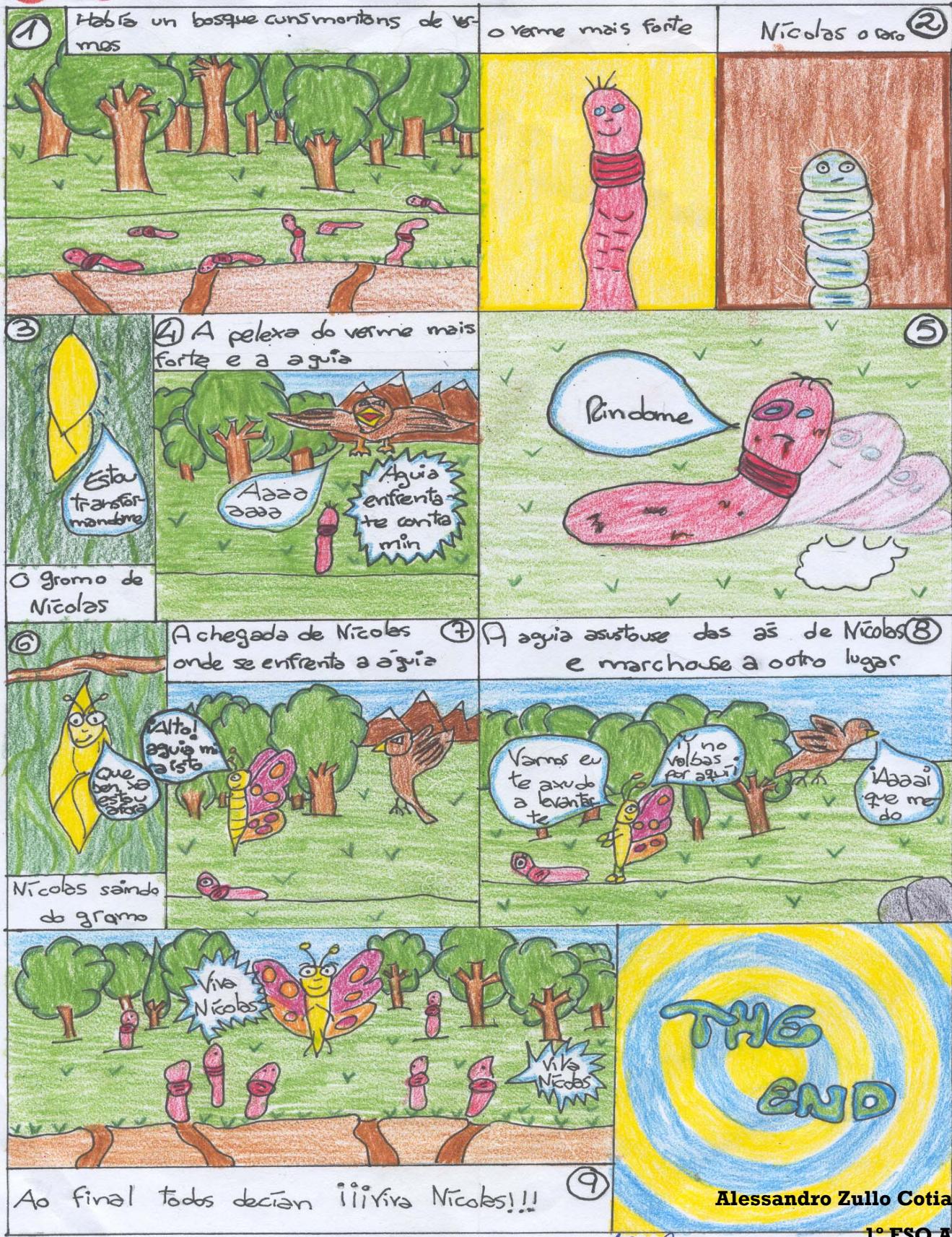
¿Cuál es la solución para evitar o reducir tales consecuencias nefastas?

Ahorrar energía...

BANDA DESEÑADA DE 1º ESO

O VERME QUE TRANSFORMouse EN HÉROE

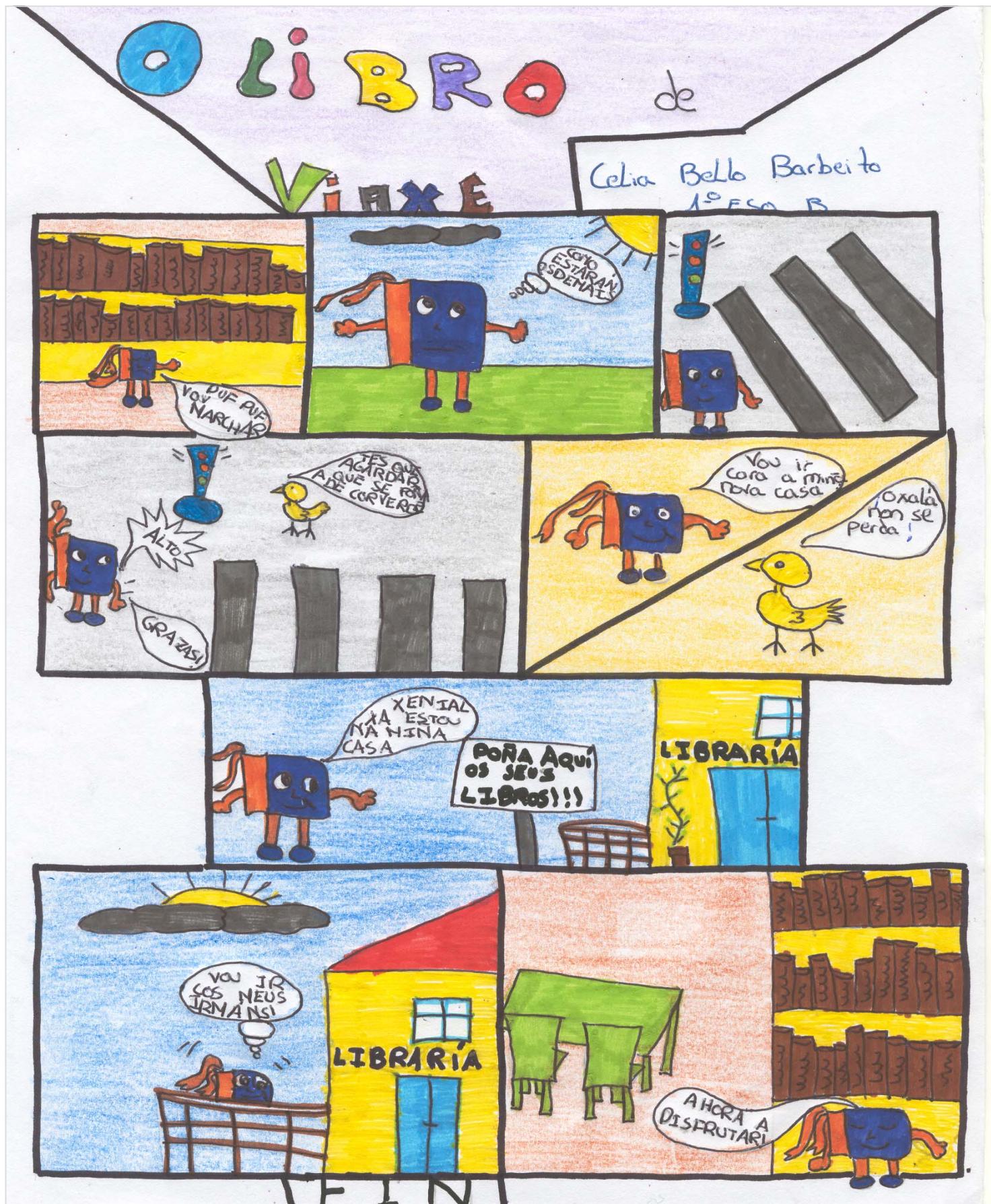
BANDA DESEÑADA DE 1º ESO

BANDA DESEÑADA DE 1º ESO

BANDA DESEÑADA DE 1º ESO

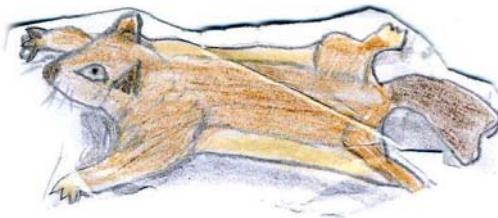

OS NOSOS CREADORES

Ya sé que no es fácil encontrar
a alguien que a tu lado esté,
que te atrape sin dudar,
que te dé su confianza.

Sonríe, confía
un amigo siempre encontrarás
en mí.
Lo bueno, lo malo...
juntos lo podemos compartir.
Eso es la amistad.

ANDREA DE LA FUENTE FERRÍO
1º ESO B

JOSÉ ARCAY
1º ESO B

El amor

¿ Y si le tengo miedo?
¿ Y si no me atrevo?
¿ Y si quiero sentirlo?
Pero cuando lo pienso,
me da escalofríos.
Tú no eres el problema,
el problema es el que me atormenta.
Supongo que estaba asustada
porque, la verdad, es que ahora
siento amor y no me pasa nada.

ANÓNIMO

La amistad

Siempre estoy a su lado,
nunca de ella me deshago.
Sin ella, mis días
se habrían acabado.

Cuando estoy sin ella,
me siento sola,
pues su amistad en mí
no se controla.

SILVIA ESPAÑA RIVERO
2º ESO B

ELENA PARÍS
1º ESO B

OS NOSOS CREADORES

LARA TUBÍO 1º ESO A

En primero de la ESO...

Ya se ha acabado
nuestro primer año
en este instituto
que tanto nos ha enseñado.

Volveremos el próximo año
a pasarlo mucho mejor
y sin ningún temor.
Escalaremos otro peldaño.

BEGOÑA ESPÍNEIRA SICRE
1º ESO B

Primer año de instituto

¡Qué pronto pasaron las evaluaciones,
casi estoy de vacaciones!
El curso ya está acabado,
ya me estoy viendo nadando.

Todo cambia en poco tiempo
pues el instituto me parecía tremendo.
No quería irme del “cole”,
el instituto me parecía una mole.

Empecé muy preocupada
pero ya no lo cambio por nada.
Desde el primer día estoy contenta
aunque me cuesta estar atenta.

Después de tanto examen costoso,
voy a echar de menos hasta a los empalagosos.
Espero que nos juntemos en segundo,
por favor, no repitáis ninguno.

PATRICIA DURO LÓPEZ
1º ESO B

Escuela, escuela
tan bella y hermosa
algunos te quieren
otros te odian
con tus habitantes
los profesores te imparten asignaturas,
unos aprueban, otros suspenden
pero todos te adoran por tus recreos

LUCAS SABAJANES
1º ESO A

OS NOSOS CREADORES

No estás solo
si hablas con la almohada.
Sufrir es el modo
de estar activo
sin hacer nada.

Emborracharse no sustituye la falta de
compañía
pues de soledad te llenas
conforme la botella se vacía.

Da igual cervezas
que cubatas.
Beber alcohol no es malo.
peor es el agua
que, si no la bebes, te mata.

Dejé de contar ovejas
para poder dormir
yuento los defectos
que me quiero corregir.

No me fío,
todo es mentira.
¿Por qué fiarse del reloj?
Si cada vez que lo miras,
señala una cosa distinta.

Me carga,
me amarga.
La agonía,
palabra muy corta
que a veces se siente tan larga.

Esteferánia Fernández
1º ESOB

Intimidad necesitamos todos.
El sol pone nubes
a modo de cortina
porque quiere estar solo.

Millones de personas en la Tierra
y todavía
hay quien pasea aislado por las calles
en pleno día.

ANÓNIMO
1º ESO B

Por qué lloras, golondrina,
a la ribera de este río?
¿No sabrás tú, amigo poeta,
quién ha destruido mi nido?

¿Por qué lloráis, montañas?
¿Por qué son esos gemidos?
¿No sabrás tú, amigo poeta,
quién taló todos nuestros olivos?

¿Por qué lloráis, océanos?
¿Por qué están negras tus aguas?
¿No sabrás tú, amigo poeta,
quién quiso contaminarlas?

¿Por qué lloras tú, planeta?
¿A qué se debe tu rabia?
A vosotros, los humanos,
destructores de mi calma.

MAR CASTIELLA
2º ESO B

OS NOSOS CREADORES

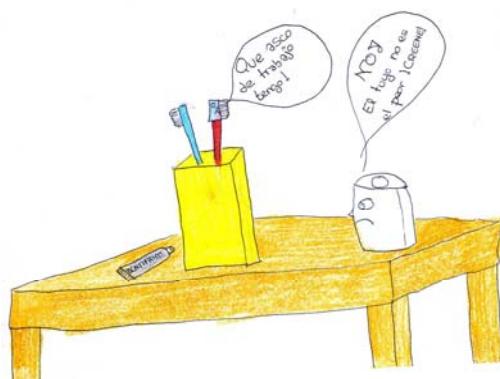
El arte urbano

Gris mañana de jueves...
Recuerdo viejos tiempos,
nostalgia es lo que siento.
Algo me commueve.

Vuelven a mi memoria
el parque, el instituto
y un adolescente
muy lejos de ser adulto.
pequeño gamberro,
más bien mal estudiante,
a menudo en clase
dejaba su sitio vacante.

La calle, su otra escuela.
Su materia, el arte urbano.
Pintaba en todas partes
su apodo “Tac, el amo”.

CARLOS PÉREZ FERNÁNDEZ
1º ESO B

LARA TUBÍO 1º ESOA

LUCÍA ANTÍN 1º ESOB

El Sol y la Luna

Luna, Luna,
cantona, cantona
dirigiendo a las estrellas.
Canta, canta
esperando a su amado.
Sol, Sol,
brilla, brilla
dándole una señal
a su amada la Luna.

El sol y la luna

Llora y llora,
el día no para de llorar
y yo con esta llave
lo iré a calmar,
y cerrando puertas
y ventanas, él dormirá.
La luna al sol cubre
y con sus hijas las
estrellas iluminarán
las calles de Londres.

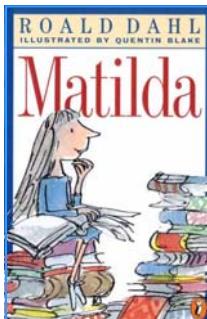
LUCAS SABAJANES
1º ESO A

OS LECTORES OPINAN

MATILDA

Roald Dahl

Es un libro muy entretenido y divertido. Lleno de aventuras. Cuenta la vida de Matilda, una niña con capacidades mayores que los demás niños, superdotada. Y también nos cuenta los motivos por los que se venga de su padre, porque no la quiere y siempre la insulta. Y esto es un poco del principio. Ya sé que estás intrigad@, por eso tienes que leer este libro. Como sé que ahora te vienen a la cabeza preguntas como ¿Y qué le pasó a Matilda en el colegio? O ¿Qué le sucedió a Matilda con sus padres? Esas son cosas que tienes que averiguar leyendo este libro. Porque está lleno de intriga y misterio. No te quedes ahí parad@ y léelo ya. Ahora "Matilda" es uno de mis libros favoritos. También será uno de los tuyos. Créeme.

ANDREA DE LA FUENTE
1º ESO B

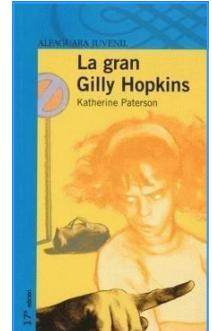
¿Qué le dice un espagueti a otro?
¡Oye, tu cuerpo pide salsa!

OLALLA RODRÍGUEZ
1º ESO A

LA GRAN GILLY HOPKINS

Katherine Paterson

Es un libro bastante divertido y también triste, porque a la pobre Gilly le pasan cosas un poco... tristes. Aún así, consigue lo que ella quería pero no le sale exactamente como ella esperaba.

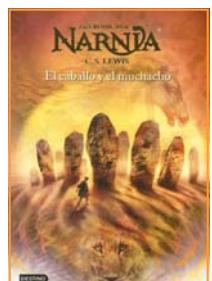

RAQUEL GÓMEZ BOTANA
1º ESO A

LAS CRÓNICAS DE NARNIA: El Caballo y el Muchacho (Libro 5)

C.S. Lewis

Este libro relata la historia de Bree, un caballo parlante, y Shasta, un chico, quienes vivían en un reino al sur de Narnia. Hasta que un día ellos se conocen y deciden regresar a Narnia y recuperar su libertad.

En su viaje descubren que los Calormenos planean invadir Narnia y empieza la alarma de una posible guerra. Esta crónica se desarrolla durante el reinado de los hermanos Pevensie como reyes y reinas de Narnia..

MARTÍN LÓPEZ SANTOS
1º ESO B

OS LECTORES OPINAN

UN AMIGO EN LA SELVA

Alfredo Gómez Cerdá

Este libro sí que me ha gustado. Te cuenta como Nico vive diferentes tipos de experiencias que nunca creería que fuese a vivir. Ni tú mismo crees que te pase, pero puede ser.

Os lo recomiendo, es muy interesante.

BEGOÑA ESPÍNEIRA SICRE

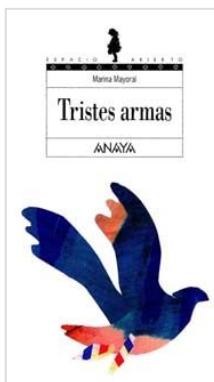
1º ESO B

TRISTES ARMAS

Marina Mayoral

É un libro moi interesante porque se sitúa na época da guerra civil española e menciona o papel das brigadas internacionais. As personaxes protagonistas son Harmonía y Rosa, dúas nenas que tiveron que marchar cara a Rusia. Logo elas voltaron cara ao seu país. Rosa adopta dúas fillas e Harmonía casá con León e tamén ten fillos.

É unha historia de amor moi triste ó principio, mais ó final é máis alegre.

LUIS MIGUEL GARCÍA CAMPOS
4º ESO B

GEARS OF WAR 2

PC y Xbox

Recomendado para mayores. Gears of War es un video juego táctico de acción/horror en tercera persona desarrollado por Epic Games.

Un juego de acción que trata de una invasión alienígena. Marcus es nuestro protagonista, que está en la cárcel y lo tienen que soltar para salvar el mundo.

Marcus, Dominic junto al pelotón Delta trabajarán más duro para la nueva guerra, teniendo los Locust como líder a Skurge, el personaje de Dominic hará un papel más importante en el videojuego. Tras el ataque a Moir Landown donde viajan con excavadoras el pelotón Alfa queda atrapado en la hondonada donde habitan los Locust y donde buscan a María esposa de Dom y descubren que los Locust tienen el mismo plan que ellos: hundir Jacinto.

MARTÍN LÓPEZ SANTOS
1º ESO B

Se tiran desde un cuarto piso un clarinete y una flauta, ¿cuál llega primero?

¡A quién le importa!

OLALLA RODRÍGUEZ

OS LECTORES OPINAN

RUÍDO, RELATOS DE GUERRA

Miguel Anxo Murado

Miguel-Anxo Murado (Lugo, 1965). Escritor, guionista de cine e televisión, realizador de documentais e xornalista.

Como escritor, é autor dunha ampla obra de máis de vinte títulos. Comezou a publicar despois de obter, ós 17 anos o premio "Café Gijón" de novela pola súa obra en castelán *Metamorfosis benezianas*. Desde entón escribiu, principalmente en galego, libros de relatos e poesía. Entre os primeiros destaca o volume de relatos *Ruído, relatos de guerra*, que acadou cinco edicións na súa versión en galego e que foi traducido ó castelán. Outras obras son: *Mércores de cinza*, *Memoria de derribos* e *O soño da febre*. No que se refire á poesía, é autor de dous libros: *Lapidario* e *Bestiario dos Descontentos*. Murado tamén é autor de ensaios literarios como *Caderno de Xapón*, libros de viaxes e recompilacións de artigos. Ademais escribiu dúas obras de teatro: *A grande noite de Fiz* e *Historias peregrinas*.

Como xornalista, Murado foi enviado ás guerras de Croacia e Bosnia e a Segunda Intifada palestina. Residiu en Oriente Medio uns anos, onde traballou como oficial de prensa das Nacións Unidas, e como correspondente en Xerusalén do diario "El Mundo". Actualmente ten unha columna no diario "La Voz de Galicia". É analista de política internacional así como colaborador

da "BBC" na que comenta a política española. Ó mesmo tempo Murado ten desenvolvido

unha intensa actividade como guionista en cine e televisión. Foi guionista de series de televisión como "Pratos combinados" e "Mareas vivas" (ben coñecidas por todos os galegos).

Ruído. Relatos de guerra é un libro ambientado na guerra croata da independencia, e narra os desastres vividos por xornalistas, mercenarios, soldados, cooperantes, e civís.

O libro trata sobre a guerra e a actuación das persoas en momentos complicados. Os contos que constitúen este libro están orixinados nas experiencias persoais de Miguel Anxo Murado cando foi enviado como correspondente de guerra.

As historias déixanos ocasións nas que os protagonistas non saen prexudicados como é o caso dos oito soldados en "En Mans de Deus", e outras acaban morrendo como ocorre con Hoffman, que é asasinado polo francotirador.

Sobre esta historia que veño de comentar vou facer un breve resumo a continuación. O protagonista principal desta historia é un periodista e fotógrafo, que se aloxa nun hotel croata. Durante a súa estancia en dito hotel suceden unha serie de feitos, a cargo dun francotirador que levan a Hoffman a investigar. Non se trataba dun xogo precisamente o que ía facer Hoffman, como lle avisaron no hotel, pero el desestima as advertencias e sae á rúa.

OS LECTORES OPINAN

Tras varios días de tregua por parte do francotirador, unha noite mentres Hoffman durmía, espertou arrepiado polo son dun disparo. O xornalista levantouse tentando dar co francotirador, e localizouno, os dous víronse, mutuamente, durante uns segundos, que foron os últimos da vida de ambos.

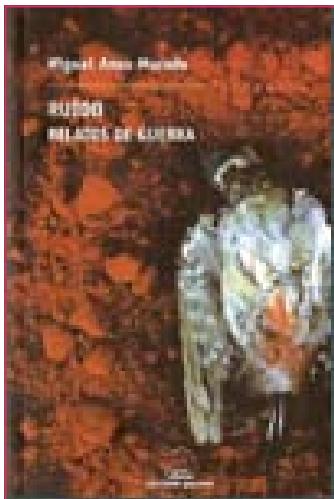
Outra situación que o autor recolle é a dos que ían recoller á chatarra deixada pola guerra. Un vello charreiro que tiña experiencia para se desenvolver polo medio das minas, tomou un rapaz, Goran, como aprendiz. O home aprendíalle ó oficio máis ou menos ó rapaz, e este axudáballe a carretar o material dende o campo ata a furgoneta. Tiñan a chatarra como medio de vida, medio polo cal competían cun grupo de xitanos que os seguían para saber onde se atopaban os xacementos. Finalmente o vello charreiro e un xitano morreron enfrontados. Mientras que Goran faleceu traxicamente vítima da explosión dunha mina.

Este libro resultoume moi doado de ler pola súa estrutura en contos curtos, que manteñen en todo o momento acción e intriga, e que te animan a pasar ó seguinte.

Por outra banda non podo esquecer dicir que me parece un libro moi realista, interesante, e que che fai pensar para ti mesmo, “ o malo do asunto é, que esta non é una novela ficticia, senón que son tristes acontecementos, que lle ocorreron a moitas persoas a causa da guerra” .

Para miña forma de ver penso que o autor trata, con esta obra de aportar o seu gran de area, tentando concienciar un pouquín, a unha sociedade que moitas veces, pensa que esas cousas que se len nos xornais, ou se ven na televisión nunca lle poden chegar a pasar a ela. Ademais e para rematar penso, que o autor pudo escribir o libro, como un medio para dar saída do seu interior, ás duras cousas que viviu nesa etapa da súa vida, e cousas que seguro que a moitos xornalistas os deixaron profundamente marcados para toda a súa vida.

SANTIAGO BOTANA LEMA
1º BACHARELATO B

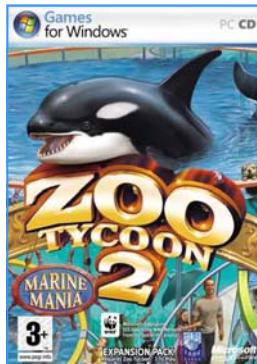

OS LECTORES OPINAN

ZOO TYCOON 2

PC

Tras el enorme éxito de la primera versión, Microsoft ha lanzado la segunda parte del juego. Con Zoo Tycoon 2 se pone en marcha la emoción, los retos y la diversión. Es un juego de construir el zoo más innovador y de cómo gestionar un zoo con parques marinos, dinosaurios, con 30 animales al detalle, animaciones, una gran variedad de herramientas y objetos de construcción tales como instalaciones temáticas, fosos, opciones de modo fotógrafo, además de la opción de cambiar el terreno y los ríos sin problema.

Se trata de un juego que combina el entretenimiento y el aprendizaje ya que permite obtener información adicional de la necesaria para jugar sobre los animales que aparecen en el juego. El objetivo es la gestión económica de un Zoo como si fuera un parque de atracciones y el cuidado de los animales que viven en el Zoo.

MARTÍN LÓPEZ SANTOS
1º ESO B

LARA TUBIÓN 1º ESO B

LA INVENCION DE HUGO CABRET

Brian Selznick.

Hugo Cabret es un niño huérfano que vive y trabaja cuidando los relojes de una estación de ferrocarriles de París, donde le suceden cosas muy raras. Si quiere sobrevivir, nadie debe saber de su existencia. Sin embargo, un día tiene un descuido y es descubierto por una excéntrica chica, amante de los libros, y por un viejo y amargado juguetero. Y nada será como antes.

El libro es intrigante, misterioso, algunas veces te dan ganas de llorar. Pero, sobre todo, es un libro donde se refleja la amistad, la sinceridad y que nunca hay que darse por vencido.

OLALLA RODRÍGUEZ GÓMEZ
1º ESO A

UXÍA PÉREZ VÁZQUEZ
1º ESO B

OS LECTORES OPINAN

A MIÑA PLANTA DE LARANXA LIMA

José Mauro de Vasconcelos

Pareceume un libro moi bonito, áinda que ás veces sofrés moi-
to polo que pasa Zezé (o protagonista), pero tamén ten os seus mo-
mentos graciosos. Cando estas le-
ndo, pásache o tempo voando, non
como con algúns libros que pare-
cen interminables.

Zezé é un neno de tan só cin-
co anos que ten unha infancia bas-
tante fea. El cre que ninguén o que-
re porque sempre o están mallan-
do e ó final queda sen os seus dous
mellores amigos: O Portugués
(Portuga) e a planta de laranxa lima (Minguiño
ou Xururuca).

Portuga (como lle chamaba Zezé) non
era un neno, era coma un pai para Zezé, por-
que o seu pai era moi desgraciado e non con-
seguía traballo nunca, e case sempre, aquela
impotencia de non conseguir as súas metas,
pagábaa con Zezé mallándoo.

Entón Zezé sempre ía con Portuga como
se fose o seu pai. Sempre ían no coche de Por-
tuga a dar unha volta, era o coche más bonito
do pobo. Pero un día saíron mal as cousas e o
Mangaritiva (o tren que pasaba polo pobo),
atropelouno porque estaba co coche no va-
gón, esperando. Zezé quedou destrozado sa-
bendo que o seu Portuga falecera. E o peor
era que tamén lle ían a quitar a Minguiño (a
planta), porque querían ampliar as autopistas
e tiñan que quitala.

Minguiño para Zezé era coma un pa-
planta, faláballe, xogaban moito...., entón
Zezé plantou outra planta e tivo que marchar

coa súa familia para outra
casa porque o seu pai xa
conseguiu un traballo.

A pena era que Zezé
xa non se sentía a gusto
coa súa familia, só o apoia-
ba Gloria (a súa irmá ma-
ior, que tamén chamábaa
Godoia), sempre o defen-
día cando lle mallaban as
costas.

Despois xa de moi-
tos anos, cando Zezé xa
tiña corenta e oito anos, vese como Zezé lle
"manda" unha carta a Portuga dándolle as
grazas por ensinarlle a tenrura da vida por-
que a Zezé comezaronlle a dicir as cousas
demasiado pronto, con tan só cinco anos.

Lédelo áinda que pareza moi duro.

O Club de Lectura TRASNO deu por
finalizada a lectura deste libro e un dos seus
membros fainos un comentario sobre o que
lle pareceu o libro se queredes saber máis
sobre o libro podedes consultar en:

<http://clublecturavelainha.blogspot.com/>

BEGOÑA ESPIÑEIRA SICRE
1º E.S.O B

OS LECTORES OPINAN

COMO SALIVA EN LA ARENA

Klaus Kordon

Recomiendo este libro a aquellas personas que piensan que tienen mala suerte en la vida y que ven todo de forma negativa.

A mí leer este libro me ha servido para darle más valor a las pequeñas cosas. Muchos de nosotros cuantos más tenemos, más queremos. Tenemos el privilegio de poder ir a la escuela y aprender, formarnos y poder vivir por nosotros mismos. En cambio, en otros lugares, como la India, o tienen esa suerte.

La protagonista hace cosas por necesidad de las que luego se arrepiente. Hoy en día, las personas hace lo mismo pero con la diferencia de que no tienen ninguna necesidad, simplemente por gusto, como matar, robar, etc.

El hecho de ser mujer y no hombre le va complicado muchota vida a la protagonista y le van apareciendo muchos obstáculos.

A lo largote esta historia se me han planteado muchas dudas a las que todavía no he encontrado respuesta.

MAR CASTIELLA BAÑALES

2º ESO B

PATRICIA DURO LÓPEZ

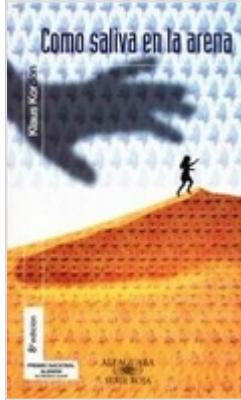
1º ESO B

UNA PAREJA DE TRES

Director: David Frankel

Guión: Scott Frank, Donald Roos

Reparto: Owen Wilson, Jennifer Aniston, Alan Arkin, Eric Dane, Kathleen Turner

Esta película me gustó porque cuenta la vida de una familia feliz que tiene un perro.

Lo que no me gustó nada de esta película es el final, es muy dramático y triste.

Recomiendo esta película a alguien que no sea sensible porque, sino, va a llorar.

Aunque el final sea dramático, la película es muy bonita.

LAURA BALBOA MEJUTO
1º ESO B

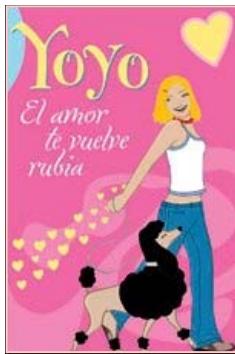
OS LECTORES OPINAN

YOYO: EL AMOR TE VUELVE RUBIA

Hortense Ullrich

En este libro, la protagonista es una chica de 13 años que se deja llevar demasiado por las apariencias. Así es que le gastan una buena broma sin que ella se dé cuenta. Hasta que un pequeño personaje le abre los ojos... y resuelven el problema de una manera un tanto extraña.

RAQUEL GÓMEZ BOTANA
1º ESO A

Este libro me ha gustado por muchas cosas, pero en especial, destacaría el final por varias cosas: Yoyo y Flippi siempre están discutiendo y según Yoyo, Flippi es insoportable, pero al final del libro, las dos saben ayudarse mutuamente. Por otro lado, me ha gustado la venganza de Yoyo y las chicas, ya que al darse cuanta de que se estaban aprovechando de ellas actuaron inmediatamente y le dieron su merecido a Eberhard.

NEREIDA RODRÍGUEZ FERNÁNDEZ
1º ESO A

ESTEFANÍA FERNÁNDEZ
1º ESO B

YOYO: EL MAL DE AMORES MERECE LA PENA

Los libros de Yoyo están muy bien, creo que estos describen a la perfección lo que le pasa a una adolescente en las distintas etapas de su vida. Concretamente en este libro la autora relata cómo es la vida de Yoyo y su mal de amores. Yoyo cree que todo en la vida le va mal, pero eso no es cierto. Se da cuenta de ello, cuando su madre le organiza un viaje a París, pero no es ese París que todos conocemos. Pero allí a pesar de todo, la vida le va a ir muy bien.

Creo que es un libro que merece la pena leer, este y toda su colección.

CELIA BELLO BARBEITO
1º ESO B

UXÍA PÉREZ VÁZQUEZ
1º ESO B

OS LECTORES OPINAN

EL NIÑO CON EL PIJAMA DE RAYAS

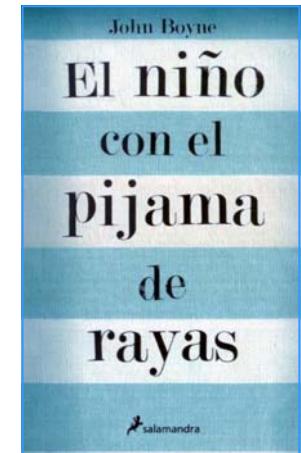
John Boyne

Yo recomendaría a mis compañeros que leyieran este libro porque, además de entretenido e interesante, transmite muchos valores. El libro está enfocado desde el punto de vista de los sentimientos. Estamos acostumbrados a ver el tema de este libro desde otro punto de vista. El acierto de éste es que lo enfoca desde los sentimientos y las emociones.

Una cosa del libro, que me pareció muy interesante, fue que se daba una relación entre dos niños cuyo entorno familiar piensa de diferente manera. Cuenta las diferencias entre los dos niños. No me pareció correcto que dos niños de una misma edad, por su religión, cambien tanto su forma de vida.

PAULA ECHEVARRÍA VILLAR 1º ESO B

LA GUARIDA DEL CAMALEÓN

Nacho Docavo Alberti.

Es un libro muy divertido y emocionante porque cuando Nico se puso en contacto con la científica ella le dijo que le diese su piel. Es parecido a un laberinto en una cueva; es decir, una mezquita donde hay luces. El protagonista trabaja en el circo. Sus padres y él se van a muchos sitios. Llegan a Bulgaria donde conoció a Nawin, Esther y otros amigos.

Me gustó porque es una aventura fantástica.

LUIS MIGUEL GARCÍA CAMPOS

4º ESO B

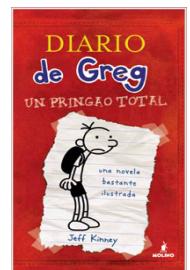
EL DIARIO DE GREG

Jeff Kinney

El autor acertó en todo lo que nos preocupa a los muchachos: la ropa, la popularidad... Todo cuanto nos preocupa a los adolescentes.

A mí este libro me gustó porque es muy divertido. Leedlo, ya veréis como digo la verdad.

LUCAS SABAJANES
1º ESO A

OS LECTORES OPINAN

AGARDAREI POR TI EN ÁFRICA

Blanca Alvarez

Personaxes:

Don Teodoro: o suposto pai de Roxelio que perdeu o brazo na guerra.

Palmira: é a avoa de Roxelio que tan mal se portara sempre con el

Cristina: é a suposta nai de Roxelio que morre ao nacer el.

Roxelio: é o protagonista da historia, fillo de Xosefina que descubre o gran segredo ao longo da historia.

Luis: o avó de Roxelio que estivera tantos anos calado cando derrotaron aos "roxos".

Xosefina: a suposta tía tola e a nai de Roxelio que sempre estaba a cantar.

Lisseta: o primeiro amor de Roxelio, era filla dos "roxos".

Rubén: o amigo de Roxelio e Lisseta que di estar morto dende que chegou África.

Andrés: un rapaz pobre, súa nai esta aforrando cartos para marchar nun barco e conseguir un traballo.

Tirso: o médico que cura a Roxelio e axuda a Lisseta e a Xosefina a marchar.

Roxelio un dos protagonistas da historia, é fillo de Don Teodoro e Cristina. Súa nai morreu ao nacer el, e seu pai marchou xa que era militar e poucas veces estaba na casa. Roxelio vivía con Leal e Cándida, os criados, e ó mando da casa estaba a súa avoa

que nunca se portaba ben con el, tamén vivían alí o seu avó que nunca o escoitara falar e a súa tía Xosefina que estaba encerrada no seu cuarto, xa que súa avoa dicía que estaba tola.

Roxelio, un día cando estaba na rúa, coñece a Lisseta unha filla de roxos que fora a vivir ao Beateiro cando súa nai morrera. Tamén coñece a Rubén un "morto en vida" que di que dende que chegou a África estaba morto, obligárono a ir a unha guerra e alí sufriu moitas desgrazas. Roxelio sempre lle levaba marmelo con pan xa que el non tiña ningún alimento para comer.

Un día querían levar a Lisseta do Beateiro para poñela a traballar nunha casa. Ela escapa e vai vivir unha tempada ao faiado de Roxelio. A xente pensa que é Rubén que fixo algo con ela e méteno preso e aos poucos días sae libre. Lisseta dende o faiado da casa de Rubén logra comunicar con Xosefina e elas dúas planean marchar da casa coa axuda dun médico. Roxelio e elas fan un plan para ter distraída a súa avoa.

Andrés, un rapaz que ten moitos ciumes dos cartos de Roxelio, fai un trato para que Roxelio vaia descalzo a súa casa; cando chega cae desmaiado xa que tiña os pes infectados. O avó de Roxelio descubre a Lisseta no faiado e por primeira vez fala e dille á súa muller que pare de mandar. El axuda a Xosefina e Lisseta a marchar coa axuda do pai de Roxelio. Xosefina deixalle unha carta a Roxelio onde lle explicaba que ela é súa nai, que Cristina e

OS LECTORES OPINAN

Don Teodoro o recollerón de pequeno, xa que ela tivera o fillo cun mestre e como non era da súa clase nunca o aceptaron. Nesa carta promételle que volverá por el.

LA HIJA DE LA NOCHE

Laura Gallego

Esta historia nos sitúa en un tiempo pasado en un pequeño pueblo francés donde, tras el regreso de Isabelle- una huérfana que se había marchado del pueblo años atrás- comienzan a suceder extraños acontecimientos. Este pueblo había sido siempre muy tranquilo hasta que llegó la joven.

Con Max, el gendarme, las chismosas mujeres del pueblo y algunos adolescentes desobedientes, iremos descubriendo el secreto de Isabelle, que ha cambiado toda su vida.

Os animo a que leáis esta historia fantástica que se enlaza con un gran amor, un amor por el que la muchacha renuncia a todo. Es una historia que merece la pena leer, pues mereció la pena ser escrita.

ADRIANA AGILDA MÍGUEZ
2º ESO B

Este libro va sobre una chica llamada Isabelle y unas señoritas que eran unas cotillas. Éstas informaban a todo el pueblo de todo lo que allí sucedía.

Isabelle había cambiado, no era la misma muchacha que antes. Estaba más pálida y callada que nunca. Escondía algo que nadie sabía. Vivía en la mansión Grisard. Tenía un mayordomo muy alto y mudo. Las cotillas tenían mucho interés en saber lo qué le pasaba a Isabelle. Un día, unos chiquillos :Fabrice Morillon, Armand y Jerome fueron a la mansión Grisard y miraron por la ventana del sótano. Jerome había visto algo sospechoso.: ¡¡¡un cuchillo empapado en sangre!!! Algo malo había pasado mientras llamaban a la puerta. Jerome entró en el sótano y no vio nada pero sintió una presencia extraña. Esto, unido a la misteriosa muerte de una vaca, nos va a acompañar a lo largo de la historia, que cada vez va resultando más emocionante.

CARLOS BLANCO BELLAS
2º ESO B

Os recomiendo este libro por las cosas que en él ocurren y lo que nos transmite, como lo que eres capaz de hacer por un amigo, como lo que hizo Isabelle por Phillippe. También resulta emocionante como la policía va resolviendo el caso que va ocurriendo mientras lees el libro. No os lo voy a desvelar porque, para eso, tendréis que leer el libro.

Cuando empecéis a leerlo, no podréis parar porque os enganchará tanto como a mí me enganchó. Y es fácil de leer.

DANIEL CASAL DUBRA
2º ESO B

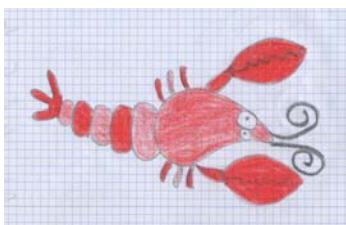
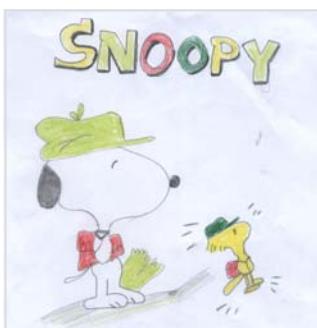
OS LECTORES OPINAN

Este libro me encantó. Es el libro que más me gustó de los que leí hasta ahora. Es un libro con mucha intriga, desde el principio hasta el final. Es un libro entretenido y emocionante.

Trata de una muchacha, llamada Isabelle, que muy joven se marcha de su pueblo Beaufort persiguiendo a Phillippe de Latour porque está enamorada de él. Después de unos años, vuelve rica y compra la mansión Grisard, que está a las afueras del pueblo. A partir de su llegada ocurren una serie de acontecimientos que llaman la atención en el pueblo.

De verdad, os lo recomiendo porque es muy entretenido y te engancha ya cuando empiezas a leer. ¡Leedlo!

JAIME CORNIDE MUÍÑO
2º ESO B

ANDREA DE LA FUENTE
1º ESO B

LA HIJA DEL MAR

Rosalía de Castro

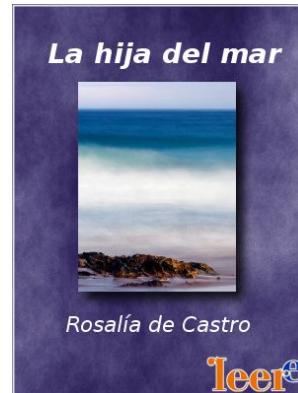
Rosalía de Castro (Santiago de Compostela, 24 de febreiro de 1837 — Padrón, 15 de xullo de 1886) foi unha poetisa e novelista galega en lingua galega e castelá. Trátase da figura central do Rexurdimento da literatura galega no século XIX, autora de *Cantares gallegos* (1863), obra coa que se iniciou o Rexurdimento Pleno o ser o primeiro libro enteiramente escrito en galego da Idade Contemporánea.

No 1859 Rosalía de Castro publicou a súa primeira novela, que dedicou o seu home, Manuel Murguía.

Mediante as aventuras da vida de Esperanza, (unha rapaza que foi rescatada cando se atopaba nas augas, en circunstancias estrañas), Teresa, Candora, Ánxela, Fausto e o seductor e depravado pirata Ansot.

Rosalía preséntanos uns caracteres tristes, con melancolía, e desamores. A autora fai na obra unha mestura do real e do misterioso e fantástico.

Na mesma liña están a concepción pesimista da vida que expresa a autora, a sempre victoria do dor sobre a felicidade humana, o gusto polo paisaxe, a defensa dos que más sofren e como non cabe destacar a reivindicación dos dereitos da muller e a defensa da súa dignidade. Son os motivos ós

Leer⁺

OS LECTORES OPINAN

que recorre Rosalía ó largo da obra. Rosalía non é só na obra unha voz melancólica nun mundo de morriña, senón unha escritora enérxica e comprometida.

Teresa, a fermosa orfa atopará unha filla adoptiva nas augas mariñas. A obra esta chea de tensións e enganos, inseridos nun ambiente de loucura e espanto debido á rotura de todos os sentimientos que se producen nos protagonistas. “La hija del mar” é unha novela sentimental, a primeira de Rosalía de Castro, e deixa ver xa os temas e intereses que acompañaran a Rosalía durante toda a súa obra.

Francamente foi un libro que non me gustou demasiado, xa que os libros nesta liña temática, de tristeza, e temas que máis ben eran propios dos escritores de xa fai anos, persoalmente non me gustan moito. Pero a pesar diso sei, grazas a todo o que estudei sobre estes autores, valorar a espectacular forma de escribir de Rosalía, xa que consegue mediante a escrita mostrar e defender os seus ideais, e o que a ela lle parece ou non correcto. Quero aquí, falando dos escritores galegos desa época comentar que, persoalmente ó ler a obra pareceume moi admirable e creativa, propia dun enxeño fóra de serie, “O Divino Sainete” de Curros.

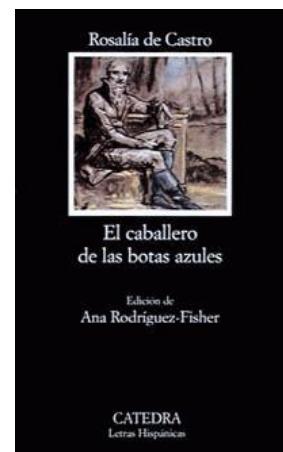
No que se refire a “La hija del mar” dicir que a pesar de non gustarme demasiado o contido literario, a división en varios capítulos, fixo o libro moito más doado de ler.

SANTIAGO BOTANA LEMA
1º Bacharelato B

EL CABALLERO DE LAS BOTAS AZULES

Rosalía de Castro

O libro de “El caballero de las botas azules” vai sobre un home, que desexa a consecución da fama e o reconocemento, para iso invoca ás musas para que lle axuden a conseguir unha nova fórmula poética. No seu lugar acode a “Novedad”, quen o coidará como o seu protexido e o converterá nun duque, o duque da “Gloria”, un insólito ser, que coa súa extraordinaria vestimenta (botas azuis, aguilucho e bastón con cascabel) chegará á corte escandalizando e atraendo a curiosidade de todas as persoas. A súa misión consistirá en deixar en evidencia a través da ironía e da burla, á sociedade madrileña propia daquela época, a cal estaba constituída por unha xente destacablemente dominada pola hipocrisia, e a vaidade. Tamén nesta obra Rosalía fai unha crítica, a literatura que se soia comercializar nesa época.

Como conclusión, con “El caballero de las botas azules”, Rosalía non só nos transmite as súas ideas rexeneracionistas a través da ironía e o sarcasmo, senón que, tamén, fai unha revisión da literatura anterior mediante unha parodia da mesma.

OS LECTORES OPINAN

Pareceume un libro interesante, a pesares de que como xa dixen en “La hija del mar”, persoalmente estes temas non van moito có meu gusto.

Nesta obra Rosalía usa a súa escrita para criticar á xente que non lle gustaba e á literatura que se comercializaba na época, servíndose de recursos irónicos e burlescos. A división do libro en 24 capítulos, fai o libro máis levadeiro.

O libro serviume para coñecer e profundizar un pouquiño máis na obra de Rosalía e, en xeral para coñecer esa forma que tiñan os escritores galegos do rexurdimento de criticar para defender os seus ideais.

SANTIAGO BOTANA LEMA
1º Bacharelato B

Nesta novela, a través dun narrador heterodiexético, cóntase a historia dun home que aparece en Madrid no século XIX e que revoluciona toda a sociedade coas súas estrañas botas azuis, todos queren saber de que están feitas as botas, e fan todo o que o duque lles pide para ser os primeiros en coñecer o segredo, circunstancia que este aproveita para burlarse deles. Os capítulos constitúen un auténtico cadro de costumes polo que o duque irá burlándose dos vicios, das modas, da educación..., da vida, en xeral, das damas da alta sociedade e das señoritas da burguesía; mentres que fará fincapé na vida sinxela da xente honrada e humilde,

representada por Mariquita e Melchor.

Ao final do libro, desvílase que o obxectivo final do duque é eliminar todos os libros malos, mediante a publicación de *El libro de los libros*, que remata sendo un exemplar de tan só tres polgadas.

É unha historia interesante xa que é entretida e sérvenos para ver como era a sociedade madrileña nas vésperas da Revolución setembrina. As clases baixas están ineducadas, as clases medias queren imitar ás clases altas, e estas só viven para o lecer. O obxectivo fundamental desta obra de Rosalía é o de criticar a mala literatura escrita antes do 68, que eran principalmente novelas folletinescas. O prólogo, o cal, ademais de dar certas claves anteriores á historia (a orixe do fabuloso duque da Gloria), constitúe un ensaio literario dialogado, a modo de escena dramática, no que se defende a novidade e a orixinalidade, está dividido en tres actos (tamén no capítulo XXIII aparece un fragmento escrito como un diálogo teatral, incluso con acotacións). A continuación, aparecen 24 capítulos, sen outra unión que a figura do protagonista.

El caballero de las botas azules é unha novela baseada en *Don Quijote*, no sentido de que o protagonista viste extrafaliariamente e que critica un tipo de novela, as folletinescas.

FRANCISCO PEDREIRA GIRALDA
1º Bacharelato B

O CURRUNCHO DO ENXEÑO

1º Unha señora intenta resolver cal das dúas regadeiras comprar. Desexa a que teña más capacidade. Cal recomendaríáslle?

2º Canto é o dobre da metade de 987.654.321?

(Laura Rivas)

A	B	C	D	P	F	G	H	I	K	J
L	A	V	A	A	E	L	V	J	O	D
U	Ñ	I	P	L	A	Y	A	G	S	E
M	A	M	A	A	I	N	C	U	B	O
A	D	E	N	C	U	L	A	D	E	R
T	O	A	L	L	A	F	C	T	Z	O
R	R	P	H	E	D	B	I	L	C	K
O	Ñ	A	A	J	B	I	O	F	R	X
Z	O	S	O	L	P	A	N	E	R	A
R	Ñ	J	P	I	A	L	E	O	N	S
O	E	M	F	P	X	R	S	U	Y	O
L	R	E	O	L	A	P	I	Z	I	C
A	I	S	T	M	O	M	E	N	T	O
C	A	M	A	E	P	N	A	R	E	V

As solucións no próximo boletín

4º Cirilo apagou a luz do seu dormitorio e conseguiu chegar á súa cama antes de que o cuarto escurecése. A súa cama estaba a 5 metros do interruptor. Como o fixo?

5º

SUDOKU

	6		1		4		5
1		8	3		5	6	
2							1
8			4		7		6
		6				3	
7			9		1		4
5							2
	7	2		6	9		
4		5	8			7	

(Andrea de la Fuente 1ºB)

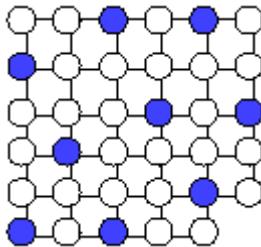
ACERTACHES ? SOLUCIÓN BOLETÍN N° 28

Podes pre-
sentar as vosas
colaboracións,
nos recreos na
biblioteca.

¡Ata o próximo
boletín!

1º En 20 días. **3º** Tómase o segundo vaso empezando pola esquerda, baléirase no quinto vaso e vólvese a deixar onde estaba.

5º El grillo **2º**

4º

